

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 100/2024
18.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „МВ Колари“ ДОО - у стечају, Бачко Добро Поље, чији су пуномоћници Будимир Дринчић, адвокат из ... и Драгољуб Ђорђевић, адвокат из ..., против тужених: Република Србија, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици; „Петрол“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Урош Тешмановић, адвокат из ... и Град Смедерево, кога заступа Градско правобранилаштво Града Смедерева, ради утврђења, вредност предмета спора 14.000.000,00 динара, одлучујући о ревизијама тужиоца изјављеним против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3553/23 од 04.10.2023. године, у седници одржаној дана 18.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије тужиоца од 06.12.2023. године и од 08.12.2023. године, изјављене против става првог, трећег и четвртог изреке пресуде Привредног апелационог суда Пж 3553/23 од 04.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3553/23 од 04.10.2023. године, у ставу првом изреке, преиначена је пресуда Привредног суда у Сомбору П 3/23 од 14.03.2023. године у ставу првом изреке и одлучено тако што је одбијен тужбени захтев у делу у коме је тужилац тражио да се утврди да је носилац права својине у 1/1 дела на кат. парц. број: 1258/3, 1257/3, 1257/5, 1257/18 и 1257/4 - све уписане у лист непокретности бр. 1091 КО Колари; 1257/17, 1257/15 и 1255/1 - све уписане у лист непокретности бр. 543 КО Колари и на 1255/2 и 1256/4 – уписане у лист непокретности бр. 740 КО Колари, а што би тужени Република Србија и Град Смедерево били дужни да признају и трпе да се тужилац на наведеним непокретностима упише као носилац права својине код надлежне Службе за катастар непокретности. У ставу другом изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом изреке, којим је утврђено да је делимично ништав Уговор о купопродаји непокретности закључен 20.02.2008. године између тужиоца и „Петрол“ ДОО Београд, у делу преноса права коришћења 714/8429 идеалног дела на кат. парц. бр. 1296/4 уписаној у лист непокретности бр. 1484 КО Колари и списи предмета враћени су првостепеном суду без потребе за поновним поступком. У ставу трећем изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем

изреке тако што је одбијен тужбени захтев као неоснован, а којим је тужилац тражио да се утврди да је носилац права сусвојине 714/8429 идеалног дела на кат. парц. бр. 1296/4 уписаној у лист непокретности бр. 1484 КО Колари, што би тужени „Петрол“ ДОО Београд био дужан признати и трпети да се тужилац упише као носилац права сусвојине код надлежне Службе за катастар непокретности. У ставу четвртом изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртом изреке и одлучено тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се конституише право службености у корист тужиоца за долазак до објекта „ауто сервис“ на повласној парцели бр. 1258/3 КО Колари преко послужне парцеле бр. 1296/4 КО Колари постојећим асфалтираним делом пута у површини од 5а и 58м², у ширини од 4,00 м и у дужини од 134,55 м, а што би тужени „Петрол“ ДОО Београд био дужан признати и трпети да се тужилац упише и користи право службености пролаза на кат. парц. бр. 1296/4 уписаној у лист непокретности бр. 1484 КО Колари. У ставу петом изреке, враћени су списи предмета првостепеном суду ради одлучивања о евентуалном тужбеном захтеву, којим је тражено да се утврди да је тужилац једини носилац права коришћења на кат. парцелама ближе описаним у ставу првом изреке. У ставу шестом изреке, укинута је одлука о трошковима парничног поступка у ставу петом изреке првостепене одлуке и у том делу списи су враћени првостепеном суду на поновни поступак.

Против другостепене пресуде, тужилац је изјавио ревизије преко пуномоћника адвоката Будимира Дринчића дана 06.12.2023. године и преко пуномоћника адвоката Драгољуба Ђорђевића дана 08.12.2023. године због свих законом прописаних разлога са предлогом да Врховни суд преиначи другостепену пресуду и усвоји примарни тужбени захтев у целости, односно исту укине и врати на поновно суђење. Из садржине изјављених ревизија произилази да тужилац побија другостепену пресуду у ставовима првом, трећем и четвртом изреке.

Испитујући побијану пресуду у границама ревизијских навода, у складу са одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23 – др. закон), Врховни суд је утврдио да ревизије тужиоца, изјављене против става првог, трећег и четвртог изреке побијане пресуде нису основане.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Нису од утицаја ревизијски наводи о томе да је другостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Таква битна повреда не представља дозвољени ревизијски разлог предвиђен у члану 407. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, Привредно друштво „Пут Јединство - холдинг“ Смедерево и „MV Jugofeed“ Кула су 18.10.1999. године закључили Уговор о оснивању ДОО „МВ КОЛАРИ.“ Чланом 5. уговора је дефинисано да „Пут Јединство - холдинг“ Смедерево, као суоснивач друштва, улаже објекат мотела на аутопуту Ниш - Београд, у свему као у техничком опису који је дат у процени вредности Републичке дирекције за процену вредности капитала, а да, „MV Jugofeed“ Кула улаже у износ од 1.010.000,00 дем у динарској противвредности, што је висина оснивачког улога од 51%. Чланом 6. су дефинисани удели у друштву тако да „Пут Јединство - холдинг“ Смедерево, као суоснивач има 49%, а „MV Jugofeed“ Кула има 51%. Тужилац и „Петрол“ д.о.о. Београд су 20.02.2008. године закључили Уговор о купопродаји непокретности, чији је предмет купопродаја кат. парц. број 1296/4, број 1326/2 и зграде бензинске станице саграђене на парц. бр. 1296/4, а све уписано у поседовни лист код Службе за катастар непокретности Смедерево број 740 КО Колари и земљишно -

књижни уложак код Општинског суда у Смедереву број 1264/4, те је дефинисано да уговорне стране регулишу међусобна права и обавезе везано за пренос права власништва на згради бензинске станице саграђене на кат. парц. бр. 1296/4 и права коришћења на парц. број 1296/4 и 1326/2 КО Колари. Чланом 8. уговора је дефинисано да продавац - тужилац, дозвољава купцу да код надлежне службе упише право власништва на згради бензинске станице саграђене на кат. парц. бр. 1296/4 и права коришћења на парц. бр. 1296/4 и 1326/2 КО Колари. Одредбом 1.1.6 уговора је констатовано да се на делу кат. парцеле број 1296/4 налази сервисна радионица и да ће уговорне стране закључити уговор за коришћење овог дела парцеле. Истовремено са закључењем уговора о купопродаји, исте уговорне стране су закључиле и уговор о службености чији је предмет заснивање службености у корист „Петрол“ д.о.о. Београд на непокретностима у власништву тужиоца, и то кат. парц. бр. 192/3, 197/3, 202/2 КО Суводол, кат. парц. бр. 192/4, 195/3, 197/5 КО Суводол, кат. парц. бр. 1254/2, 1255/2 и 1256/4 КО Суводол, као и на парцелама на којима тужилац има право коришћења, и то: кат. парц. бр. 1257/17, 1257/15, 1257/5, 1258/3, 1255/1, 1255/4 КО Колари, а све у циљу неометаног коришћења повласног добра, односно бензинске станице. По захтеву „Петрол“ д.о.о. Београд, Градска управа Града Смедерева је донела решење од 11.10.2016. године, којим је утврђено претварање права коришћења у право својине на земљишту у државној својини, досадашњег корисника „Петрол“ д.о.о. Београд, на кат. парц. бр. 1296/4 уписаној у листу непокретности број 1258 КО Колари уз накнаду у износу од 2.950.150,00 динара, а одбијен је захтев за претварање права коришћења у право својине на кат. парц. бр. 1326/2 КО Колари. Дописом Градске управе Смедерево, Одељења за урбанистичко - комуналне и имовинско правне послове од 18.08.2020. године обавештен је тужени „Петрол“ д.о.о. Београд да је поднет захтев за легализацију објекта на кат. парцелама 1296/4 и 1258/3 КО Колари, те да је исти поднет непотпун и да нису приложени било какви докази о одговарајућем праву како за катастарску парцелу, тако и за пријављени објекат. Тужилац је поднео Градској управи Града Смедерева захтеве за легализацију објеката на кат. парцелама број: 197/5 КО Суводол; 1296/4 и 1258/3 КО Колари, 1255/2 и 1256/4 КО Колари; 1257/5, 1257/17 и 1257/4 КО Колари, 1255/1 и 1255/2 КО Колари; 1257/15 Колари, који су сви у другостепеној пресуди по бројевима специфицирани, а заведени дана 08.03.2010. године. Катастарске парцеле број 1258/3, 1257/3, 1257/5, 1257/18 и 1257/4 КО Колари, по врсти земљиште у грађевинском подручју, уписане су све у лист непокретности број 1091 КО Колари као јавна својине Републике Србије. Катастарске парцеле број: 1257/17 КО Колари, по врсти пољопривредно земљиште; број 1257/15 и 1255/1 КО Колари - обе по врсти земљиште у грађевинском подручју – уписане су у лист непокретности бр. 543 КО Колари, као државна својина Републике Србије са правом коришћења Града Смедерева. Катастарске парцеле број 1255/2 и 1256/4 КО Колари, по врсти земљиште у грађевинском подручју – уписане су у лист непокретности број 740 КО Колари, као државна својина Републике Србије са правом коришћења „Пут Јединство-холдинг“ д.д. Смедерево.

Објекат „ауто сервис“ се налази на локацији Смедерево, КО Суводол и КО Колари, поред аутопута Београд - Ниш, а која локација је заокружена грађевинским простором и намењена за изградњу комплекса, који садржи бензинску станицу, мотел „МВ Колари“, сервис, продајни салон и друге пратеће објекте и објекте за потребе туризма. Објекат „ауто сервис“ се простире на површини од 216 м², и то: на кат. парц. бр. 1296/4, у површини од 140 м² и на кат. парц. број 1258/3 у површини од 76 м². За потребе редовног коришћења објекта неопходна је укупна површина од 11а и 57 м² и то део кат. парцеле број 1296/4, 1258/3, 1257/5, 1258/4, 1257/3 и 1257/18. Катастарска парцела број 1257/3 КО Колари је уписана у листу непокретности број 1091 КО Колари

као јавна својина Републике Србије. Катастарска парцела број 1257/5 КО Колари је уписана у листу непокретности број 1091 КО Колари као јавна својина Републике Србије. Катастарска парцела број 1258/3 КО Колари је уписана у листу непокретности број 1091 КО Колари као јавна својина Републике Србије. Катастарска парцела број 1296/4 КО Колари је уписана у листу непокретности број 1484 КО Колари као приватна својина „Петрол“ д.о.о. Београд. Катастарска парцела број 1257/18 КО Колари је уписана у лист непокретности број 1091 КО Колари као јавна својина Републике Србије. За кат. парц. бр. 1258/4 нема података у регистру непокретности. Објекат „ауто сервис“ се налази у поступку легализације, који је покренут 08.03.2010. године и још увек није окончан.

Првостепени суд је у односу на примарни тужбени захтев, ценећи да из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужилац у поседу кат. парцела из става 1. изреке првостепене пресуде од дана оснивања до данас, закључио да су испуњени услови за стицање права својине путем одржаја, позивајући су на одредбу чл. 28. ст. 4. Закона о основама својинско правним односима, те да се тужилац, иако нема законит основ стицања права својине, јер потписи на уговору о његовом оснивању нису оверени, налази у непрекидном поседу наведених непокретности од 18.10.1999. године и да је сагласно одредби члана 72. став 2. и 3. истог закона савестан.

У односу на део тужбеног захтева, којим је тужилац тражио да се утврди да је носилац права сусвојине 714/8429 идеалног дела на кат. парц. бр. 1296/4 КО Колари, те да се конституише и право службености у корист тужиоца за долазак до објеката аутосервиса на повласној парцели 1258/3 КО Колари, преко послужне парцеле 1296/4 КО Колари у власништву друготуженог, првостепени суд је претходно утврдио да је Купопродајни уговор закључен између тужиоца и друготуженог 20.02.2008. године, у делу којим је на друготуженог пренето право коришћења на целој површини парцеле 1296/4 КО Колари ништав и то у оном делу те парцеле, који према Закону о промету непокретности важећем у тренутку закључења уговора, као право коришћења на земљишту служи за редовну употребу објекта „ауто сервис“ ванкњижног власништва тужиоца. Из наведених разлога, првостепени суд сматра у овом делу тужбени захтев основаним, позивајући се на одредбе Закона о планирању и изградњи и да је тужилац стекао право својине на 714/8429 дела употребне површине кат. парцеле 1296/4 КО Колари, те је позивајући се на одредбу члана 49. Закона о основама својинско правних односа усвојио тужбени захтев и у делу којим је конституисана службеност у корист тужиоца за долазак до објеката „ауто сервис“.

Другостепени суд не прихвата изнето становиште првостепеног суда. Полазећи од одредбе члана 72. став 1. Закона о јавној својини, а који закон важи у моменту подношења тужбе и данас, прописано је да непокретности, покретне ствари и друга средства која су на основу Закона о средствима у својини Републике Србије на дан ступања на снагу овог закона у државној својини, постају средства у јавној својини Републике Србије, ако овим законом није другачије одређено. Из наведеног се закључује да су кат. парцеле садржане у ставу 1. изреке првостепене одлуке, без обзира на чињеницу што су неке од њих уписане у државној својини - у режиму и облику јавне својине. На својински режим ових кат. парцела не утиче ни чињеница што су неке од њих уписане као грађевинско земљиште, а парцела 157/15 и као пољопривредно земљиште. Имајући у виду чињеницу да су наведене парцеле уписане у евиденцији непокретности као јавна својина, према становишту другостепеног суда не може се прихватити став првостепеног суда да је тужилац у конкретном случају према одредби члана 72. став 4. Закона о основама својинско правних односа савестан. Другостепени суд је указао на то да се на земљишту у јавној својини не може стећи право својине одржајем, јер је наведено земљиште у посебном режиму, а ни по основу

градње на туђем земљишту, јер је за оба наведена основа стицања права својине, потребна савесност држаоца, односно градитеља, а која у конкретном случају изостаје. Осим тога, другостепени суд указује на то да је одредбом члана 17. Закона о јавној својини прописано да се на добрима у општој употреби из чл. 16. не може стећи право својине одржајем, а да се ради конкретно о добрима у општој употреби. Из наведених разлога, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев у овом делу одбио.

Другостепени суд није прихватио закључак првостепеног суда у односу на став 3. изреке првостепене пресуде да је тужилац носилац права сусвојине 714/8429 идеалног дела на кат. парцели број 1296/4 КО Колари. Ово стога што је тужилац закљученим уговором са друготуженим констатовао да је корисник кат. парцеле 1296/4, њива доње ливаде, на којој се налази зграда бензинске станице, да је власник поменуте бензинске станице, те да је предмет купопродаје - куповина непокретности управо кат. парцеле 1296/4 и кат. парцеле 1326/2 и зграда бензинске станице саграђене на овим парцелама, а све уписано у поседовни лист код Службе за Катастар непокретности. Другостепени суд закључује да је тужилац на друготуженог уговором пренео право својине на бензинској згради бензинске станице и право коришћења на кат. парц. 1296/4, на којој се налази саграђена зграда бензинске станице, површине 01 ар 89 м². Уговором је тужилац пренео друготуженом право коришћења на целокупној парцели 1296/4, на којој парцели није спорно да је у том тренутку без дозволе био саграђен објекат аутосервиса који није био предмет промета, а из чињеничног стања произилази да му за редовну употребу припада површина од 714 м², односно у идеалном делу 714/8429 употребне целокупне површине кат. парцеле 1296/4 КО Колари. У конкретном случају тужилац је друготуженом закљученим уговором пренео право коришћења на наведеној парцели, а тужбеним захтевом тражи утврђење права сусвојине на наведеној парцели. Из тих разлога, другостепени суд сматра да се основано жалбом друготуженог указује на то да тужилац не може захтевати више права него што је уговором пренео.

Одлуку у ставу четвртом изреке, другостепени суд је донео ценећи да нису испуњени услови прописани одредбом чл. 49. Закона о основама својинско правних односа. Полазећи од одредби члана 37. став 2. истог закона произилази да је власник повласног добра дужан да докаже да на повласном добру има право својине. Обзиром да је тужилац тражио да се утврди да је власник парцеле бр.1258/3 КО Колари, а коју је означио као повласно добро, у ком делу је тужбени захтев одбијен, другостепени суд налази да нису испуњени услови за утврђење права службености у корист тужиоца за долазак до објекта „аутосервис“ на повласној парцели бр.1258/3 КО Колари преко послужне парцеле бр.1296/4 КО Колари. Из наведених разлога, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и у овом делу те тужбени захтев одбио.

Тужилац је у ревизији од 08.12.2023. године истакао да је другостепени суд пропустио да примени одредбу члана 102. став 1. и 2. Закона о планирању и изградњи, да се другостепени суд позвао на одредбе Закона о јавној својини, који је ступио на правну снагу 2011. године, а да је тужилац у непрекидној мирној државини кат. парцела још од 1999. године. Указао је да се институт одржаја почев од доношења Закона о планирању и изградњи примењује и на право коришћења земљишта. Указао је и на одредбу чл. 24. став 1. Закона о основама својинскоправних односа. У ревизији од 06.12.2023. године, наведено је у битном да је другостепени суд погрешно применио одредбе чл. 16. и 17. Закона о јавној својини и да се у конкретном случају не ради о добрима у општој употреби.

Врховни суд налази да су наводи ревидента неосновани и да је другостепени суд правилном применом материјалног права најпре закључио да је примарни тужбени

захтев за утврђење права својине на предметним парцелама неоснован, а потом да је неоснован захтев и за утврђење сусвојине на парцели број 1296/4 КО Колари, те конституисање стварне службености на наведеној парцели.

У погледу навода тужиоца да је другостепени суд требало да примени одредбу чл. 102. Закона о планирању и изградњи, Врховни суд указује да на то да су ови наводи ирелевантни из следећих разлога:

Одредбом члана 70. став 3. тачка 2. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр.72/2009 са изменама) прописано је да се захтев за утврђивање земљишта за редовну употребу објекта и формирање грађевинске парцеле, подноси органу и јединици локалне самоуправе надлежном за имовинскоправне послове ако се ради о објекту за који је поднет захтев за легализацију за који је надлежни орган утврдио да постоји могућност легализације, односно за који је донето решење о легализацији у складу са раније важећим законом, када је такав објекат изграђен на грађевинском земљишту на коме је као носилац права коришћења, односно власник уписана јединица локалне самоуправе, АП, РС, односно лица чији су оснивачи. Одредбом члана 102. став 1. и 2. истог закона прописано је да се право коришћења на грађевинском земљишту, претвара у право својине, без накнаде. Право својине из става 1. овог члана стиче се даном ступања на снагу овог закона, а упис права својине врши орган надлежан за послове државног премера и катастра, по службеној дужности. Сагласно одредби члана 105. став 1. истог закона, власник објекта, односно посебног физичког дела објекта који није уписан као носилац права коришћења на грађевинском земљишту на коме је тај објекат, односно део објекта изграђен, стиче право својине на катастарској парцели на којој је тај објекат изграђен. Сагласно ставу 2. исте одредбе, када је право својине на објекту стечено по основу легализације, односно озакоњењем објекта, власник тог објекта има право утврђивања земљишта за редовну употребу објекта и сходно ставу 105. став 6. истог закона, стиче право својине на том грађевинском земљишту. Одредбама Закона о озакоњењу објеката („Сл. гласник РС“, бр.96/2015) регулисани су услови, поступак и начин озакоњења објеката изграђених без грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу и правне последице озакоњења. Сходно одредби члана 36. став 1. Закона, даном правноснажности решења о озакоњењу стичу се услови за упис права својине у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима.

Из цитираних одредби следи да нема места примени одредбе члана 102. став 1. и 2. Закона планирању и изградњи на коју указује тужилац. Наведено из разлога што је тужилац могао претендовати на стицање права својине у одређеном уделу на парцели - на којој се налази нелегално изграђен објекат, само у случају да је тај објекат већ озакоњен и тужилац уписан као власник истог. Према утврђеном чињеничном стању, поднети су захтеви за озакоњење објеката на горе наведеним парцелама, на којим тужилац захтева утврђење права својине, али нема доказа да су исти озакоњени. Тужилац, сходно поменутих одредбама Закона о планирању и изградњи и сходно Закону о озакоњењу објеката, не испуњава услове да стекне право својине на градском грађевинском земљишту које у својини Републике Србије, применом одредби чл. 102. став 1. и 2. Закона планирању и изградњи.

Надаље, према Закону о основама својинскоправних односа („Службени лист СФРЈ“ бр. 6/80... „Службени гласник РС“ бр. 115/05) државина је савесна ако држалац не зна или не може знати да ствар коју држи није његова (члан 72. став 2). Савесност државине се претпоставља (члан 72. став 3). Према чл. 28. ст. 4. Закона о основама својинско правних односа, савестан држалац непокретне ствари, на коју други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеклом 20 година. Са тим у вези, не може се извести закључак да је тужилац у конкретном случају био савестан,

будући да се због начела јавности из члана 62. став 2. Закона о државном премеру и катастру („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/09...41/18) нико не може позивати на то да му подаци уписани у катастру непокретности нису били познати или нису могли бити познати, нити то може доказивати, као и због начела поуздања из члана 63. истог закона, да су подаци о непокретностима уписани у катастар непокретности, истинити и поуздани и да нико не може сносити штетне последице због тог поуздања. Следи да нису испуњени услови за стицање права својине одржајем предвиђени чл. 28. ст. 4. ЗОСПО, на шта је правилно и другостепени суд указао. Пошто државини тужиоца недостаје савесност, због недостатка овог конститутивног елемента, нема услова за стицање својине по правном основу одржаја.

Коначно у погледу примарног тужбеног захтева неосновани су наводи ревизије да је тужилац савесни градитељ у смислу чл. 24. став 1. ЗОСПО и да је поред својинских права на изграђеним објектима стекао и право својине на земљишту под објектима и земљишту које служи за њихову редовну употребу. По оцени Врховног суда, не може се прихватити овакво становиште будући да је код надлежне СКН пре почетка градње предметних непокретности тужилац могао извршити увид у катастар непокретности и утврдити карактер земљишта које се у овој јавној књизи води.

Осим напред наведеног, кат. парц. бр. 1257/17 КО Колари по врсти земљишта представља пољопривредно земљиште и на њен статус се не могу применити Закон о планирању и изградњи, већ је статус пољопривредног земљишта уређен Законом о пољопривредном земљишту који у члану 94. регулише управљање пољопривредним земљиштем у државној својини. Наведеном одредбом је прописано, између осталог, да даном ступања на снагу овог закона правном лицу које је имало право коришћења пољопривредног земљишта у државној својини, то право престаје даном истека рока одређеног уговором о давању на коришћење тог земљишта, даном доношења одлуке о давању у закуп тог земљишта, односно даном отуђења тог земљишта. Како у регистру непокретности није уписано право коришћења тужиоца, већ Града Смедерева, а тужилац није пружио доказе да има било какав правни основ за коришћење или упис права својине на наведеној катастарској парцели, то је неоснован захтев за утврђивање права својине на наведеној парцели.

Што се тиче захтева тужиоца у погледу утврђења да је тужилац носилац права сусвојине 714/8429 идеалног дела на кат. парц. бр. 1296/4 уписаној у лист непокретности бр. 1484 КО Колари, правилан је закључак другостепеног суда да је тужилац закљученим уговором друготуженом пренео право коришћења на наведеној парцели. Стога, правилан је закључак другостепеног суда да тужилац не може захтевати више права него што је уговором пренео. Такође је, следом, правилан и закључак другостепеног суда да нису испуњени услови прописани одредбом чл. 49. Закона о основама својинско правних односа за утврђење права службености у корист тужиоца за долазак до објекта „аутосервис“ на повласној парцели бр.1258/3 КО Колари преко послужне парцеле бр.1296/4 КО Колари. У том делу, Врховни суд прихвата образложење другостепеног суда и неће детаљно да образлаже пресуду у смислу чл. 414. став 2. ЗПП, будући да се образлагањем пресуде којом се ревизија одбија не би постигло ново тумачење права нити допринело уједначеном тумачењу права.

Врховни суд је ценио и остале наводе ревидента којима указује на погрешно тумачење појма добра у општој употреби, али имајући у виду све напред наведено, ови наводи свакако нису имали утицаја на другачију одлуку, те их Врховни суд није посебно даље образлагао.

На основу свега напред изложеног, у односу на став први, трећи и четврти изреке побијане пресуде, Врховни суд је одбио ревизије тужиоца као неосноване и

применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић